

BALATON-ÁTEVEZÉS, ZAMÁRDI - TIHANY

Be kell valljam, kissé a torkomban dobogott a szívem, mikor kocsiba ültem 2021.07.10.-én reggel! Több DPSE taggal, és még nagyjából 4200 nem DPSE taggal együtt indultunk azon a szombaton Zamárdiba, a Balaton-átevezésre! Biztos volt más is, aki izgult rajtam kívül! Ültem már sárkányhajóban többször is, de egyben még nem eveztem le soha 8,5 km-t! És még sohasem voltam ilyen rendezvényen!

Kényelmes tempóban vezettem, kissé felhős volt az ég, a légkondi kellemes hűvöset fújt, a kedvenc albumom szólt, a GPS mutatta az utat. Akármilyen idilli is ez, azért eszembe jutott, hogy 8,5 km a táv, a Balaton Tihanynál 11 m mély is lehet, és én nem tudok úszni! -Ajjaj! Már megint mire hagytam magamat rábeszélni! De mindegy, most vezetünk, figyelni kell, meg odaérni időben!

Végül a dugó megtréfált Siófokon és Zamárdiban, de szerencsére nem késtem le semmiről! A parkolóban már evezésre készre öltöztem, és magamhoz vettem a legszükségesebbeket. Kicsit nehéz volt a tömegben megtalálni a többieket, de azért sikerült!

Sajnos, a tervezett programot többször is átírta az időjárás, így több órával később rajtoltunk, a meghirdetethez képest! Az időt egy kis beszélgetéssel, evéssel, ivással nem volt nehéz kitölteni! A Balatonban egyébként is, mindig lehet gyönyörködni, most volt rá idő! Jó volt látni a sok vízre indulót! Fialalok, családok, idősek haladtak a part felé, mindenféle színes kajakkal, kenuval, SUP-pal. Látszott, hogy készültek, elszántak voltak, alig várták, hogy indulhassanak! A közben visszaérkezők csurom vizesen, fülig érő szájjal jöttek ki a partra! Majd jött az elmaradhatatlan szelfizés az éremmel!

Aztán jött a hír, hogy három sárkányhajó felborult. A mentés és a nagy hullámok miatt ugyan elhalasztották ismét a rajtunkat, de aztán végre készülődhattünk! Egyeztettük még egyszer, hogy ki, kivel fog ülni. Aztán közösen bemelegítettünk.

Aztán feltűnt a 3-as hajó Tihany irányából. Ez lesz a miénk! Gyors evező választás, mentőmellény felhúzás, és irány a Balcsi! Vízkimerés, egy-két fontos infó, és pár pillanat múlva már el is indultunk! Ahogy az lenni szokott, amikor nem összeszokott társaság kezd evezni, akkor kell egy pár tíz méter, amíg sikerül egyszerre evezni. Ahogy kezdtük elhagyni a partot, azért paráztam egy kicsit, de aztán ahogy haladtunk, figyeltem a többiek evezőit, a vizet, az Apátságot, és már nem volt időm ilyesmire! A vízben ment az oda-vissza buzdítás, humoros beszélgetés a mellettünk haladókkal, páratlan volt a hangulat! A féltáv felénél volt a bulihajó, mintegy jelezve a megtett távot, és javítva a közérzetet. Párszor megpihentem én is, nem semmi látvány volt a tó és a part! A féltávnál a forduló izgalmasra sikeredett, egy-két hullám bekacsintott a hajóba. A visszaúton jobban kellett figyelni, mert nagyobbak voltak a hullámok. Néha csak a hullám tetejét értük el, vagy egymást kentük telibe vízzel, de azért egész jól haladtunk. Ekkorra már egész jól összeálltunk, szerintem, ha mentünk volna még egy kört, az lett volna az igazi. A célhoz tisztességes tempóban értünk, mosolyogva, vizesen, kellemesen átmozgatott izmokkal!

A hajót elhagyva átvettük az érmeket, és jött a közös kép. Ahogy láttam, hallottam, mindenkinek nagyon nagy élmény volt, és utólag azt mondom, hogy az a 8,5 km nem is tűnt soknak! Szívem szerint még egyszer megcsináltam volna!

Utána ettünk, ittunk, fürödtünk, néztük a tavon evezőket.

Összegezve, nem mindennapi élmény volt! Igaz, a versenyben távol estünk minden helyezéstől, de nekünk az volt a célunk, hogy teljesítsük! Ez sikerült, nem is olyan rossz idővel! (50:36-tal)

Kihagyhatatlan, a következőre már most kérném, hogy írjanak fel!

Külön köszönet Bódog Erikának, hogy rábeszélte! Ha legközelebb Titeket próbál megfűzni, mondjatok igent! Ha Ő azt mondja, hogy meg tudjátok csinálni, akkor az úgy is van!